

הגרעין תורני- חברתי יבנה

"PINE PES"

שבת פרשת 'בלק' עלון מספר 130 כג' תמוז התשע"ב

העלון מופץ ביבנה, בית גמלאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן-יבנה ובמיילים

ישראל כתר

מיום חיים

לחץ מסיבי ממש לא נתון, משאר השבטים על מעשהו זה, וצריכים להבין אנו את גודל האומץ והרצון להיות אמיתי, להיות שלם עם המעשים שלך, וכמובן לבוא בשם ה', לא לבוא מתוך ריקנות רוחנית, לצאת כנגד כולם ולעשות את מה שאתה מאמין בו בלב שלם.

ננסה להמחיש לעצמנו לרגע, מה עובר כעת בראשו של פינחס, כל החברים שלו שהוא מכיר אותם במשך השנים, השכנים שלו, המשפחה שלו, כולם כעת לשניה עולים במוחו של פינחס והשאלות שלכאורה היה צריך לשאול את עצמו כעת היא, מה יגידו עליי?! איך אצא לרחוב? איך אגיע לאירועים משפחתיים? מה יגידו לאישי חברותיה על כך? מי ישחק כעת עם ילדי בגינה? מה אגיד לבוס שלי בעבודה? איך אסביר זאת? אבל הוא לא שואל.

הוא לא שואל ומבצע את הציווי, ממניעים טהורים, הוא מקבל על עצמו את המשימה להיות זה שמבצע את הציווי האלוקי. השאיפה שלנו בחיים בכללי ובחיי היום-יום בפרט היא לקחת קצת ממידותיו של פינחס, להיות מנהיגה, לבטוח בעצמנו ולדבוק בלב שלם בריבוננו של עולם, קצת מאדם ענק!

"פינחס בן אלעזר בן אהרון הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם... לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום" (כה' יא' יב'). הגמ' במס' סנהדרין (פב.) מספרת שזמרי בא למשה עם כזבי, "אמר לו, בן עמרם, זו אסורה או מותרת? ואם תאמר אסורה, בת יתרו מי התירה לך? נתעלמה ממנו (=ממשה) הלכה. געו כולם בבכיה. וכתוב "וירא פינחס בן אלעזר", מה ראה? אמר רב, ראה מעשה ונזכר הלכה. אמר לו, אחי אבא, לא כך לימדתני ברדתך מהר סיני, הבעל את הכותית קנאין פוגעים בו. אמר לו, קריינא דאיגרתא איהו ליהו יפרוינקא (=קורא האגרת הוא יהיה השליח לביצוע).

מן הסיפור הראשון אנו למדים כי פינחס מקיים ציווי אשר נזכר בו תוך כדי המשפט של זמרי עם משה – הוא משתף את משה בהלכה ומשה אומר לו, חזק ואמץ. ידוע הוא הפרוש הנפלא אשר מביא ומתר. רש"י בשם הגמ': "פינחס בן אלעזר בן אהרון הכהן, (סנהדרין פב, סוטה מב) לפי שהיו השבטים מבזים אותו: הראיתם בן פוטיזה שפיטם אבי אמו עגלים לע"א, והרג נשיא שבט מישראל?! לפיכך בא הכתוב ויחס ואחראהון (רש"י- במדבר, כ"ה, י"א)

כלומר, אם אנחנו מבינים נכון, פינחס עמד בפני

שבת שלום ומבורך!

מערכת עלון "לשם שמים"
lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:
הגרעין התורני חברתי יבנה

לתרומות ניתן ליצור קשר
או לפקיד יעירות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

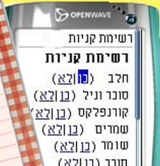
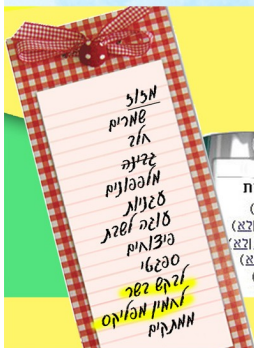
העלון מוקדש לרפואת חברנו: ישראל פרוי רפאל בן מרים

כף משפחה, ורשימת הקניות של...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 ב"בי מזוז רח' שבזי 08-9436945

"איש אשר רוח בו" וזה יהיה משפט האיש אשר רוח בו: גאון בתורה, גדול הדור, יראתו יראה עילאה. מידותיו תרומה גדולה וצעדו ישר הולך. אולם על כל אלה בעל נשמה! נשמת חיים שיש בה יש גדול לעומק ולרום, מרחבים ומרחקים, נשמה גדולה חצובה מהיכל האצילות, מלבנת הספיר אשר תחת כיסא הכבוד, נשמה מרוממת בטהרתה ומטהרת במגעה. נשמה!! לשונו הקדושה של הרב נריה זצ"ל. ולנו הקטנים לא נותר רק לשאוף למעט מכך... **שבת שלום ומבורך**

מאת: מרים

חכמת נשים

עזין הן: ישראל באומות, כלב בחיות, תרנגול בעופות... ויש אומרים אף צלף באילנות". יש הסוברים שעזותו מתבטאת בכך שקשה מאד לעקרו כי שורשיו נאחזים בסדקי הסלעים ואם תנסה לקצצו או לשרפו, יצמח מהר מחדש. ובזאת תכונותיו מתאימות לעם ישראל – עז שבאומות.

בנוסף, מי שרואה את גידולו של הצלף "מטפס על הקירות" צומח על מצוקים מסולעים, מבין ורואה בפשטות את עזותו. יש אומרים כי הצלף נקרא על שם צלפחד - שלדעת מפרשים היה "המקושש" שקושש עצים בשבת ועל כך נענש בסקילה. ואולי אותם עצים שקושש צלפחד במדבר היו ענפיו של עץ הצלף. כי במדבר הקיצוני של סיני, כמעט ואין מצליחים לשרוד, מלבד הצלף שגדל באיזורים אלה.

ארבע בנות, חולקות אותו בית, אותו סיפור חיים כבר למעלה מארבעים שנה.

מבחוץ הן כ"כ דומות, כמעט כולם מתבלבלים, אפילו את סדר הגילאים כבר כמעט ולא זוכרים. בליבם, הם חושבים זה כבר לא משנה כשאת נושקת לארבעים. כולם קוראים לזה "רווקות מאוחרת", חלקם מפנים אצבע מאשימה, הרוב מתפלאים והרי הן בנות כ"כ טובות, צדיקות, וחכמות מדוע הן לא מתחתנות?... אבל אף אחד לא באמת מבין לא באמת חי את המציאות... הבכי החרישי בלילה, שהאחת לא תשמע את האחרת כדי שלא לגרום צער.

דפי הסיפור הדהויים מרוב תחינות ודמעות, ובעיקר ההתמודדות השונה, השאלות, והתהיות של כל אחת מהן עם אותו הניסיון. ובתוך הניסיון הגדול של הבדידות, בתוך הרצון העז לבנות בית ולהבנות כמשפחה בעם ישראל. מת עליהן אביהן, צלפחד ראש המשפחה, כ"כ קל לאבד את התקווה, הדמות הגברית הדואגת ל"ענייני החוץ" מתה, ועוד מה הסיכוי שיתחתנו אחרי ארבעים שנה? וגם אם כן כבר לא תוכלנה להביא ילדים לעולם מפאת גילן המאוחר. ולנוכח העובדה שאין להן אחים ואביהן נפטר, אבדה האפשרות להמשכיות, ולנחול נחלה בעם ישראל...

בקלות אפשר לאבד את התקווה, כאשר נראה כי אין פתרון הכל אבוד...

אך הן יוצאות למלחמה- הן דורשות חלק ונחלה בישראל, בתזמון מושלם הן פונות למשה בבקשתן, ומתוך הטענות המלומדות ניתן להסיק כי הן למדו היטב את הסוגייה. אך בעומק בקשתן הן פונות להקב"ה- בעוז ונחישות. הן לא מוכנות לקבל את "הגורל" אם הקב"ה החליט להוליכן בדרך זו כנראה שמטרתן להתגדל לצמוח בדרך, אך הן תגענה ליעד הן ינשאו לבחור הגון להן- ובכך ימשיכו את שושלת משפחתן... כי זה רצון ה' האמיתי!

הצלף הינו עץ שגדל בד"כ באיזור המדבר. הגמרא במסכת ביצה קוראת לצלף: "עץ שבאילנות": "דאמר רבי שמעון בן לקיש, גי

בתוך המדבר היבש של חוסר האמונה והתקווה מצוים אנו להתאזר בכוחות מחודשים ובעיקר בעוז. להיאחז במציאות הקיימת, למצות אותה ולהתפתח בה עד כמה שנוכל, אך בתוך הסבך הזה אל לנו לשכוח את המטרה! לאזור עוז ותפילה ומכל ניסיון לצמוח ולהתגדל מחדש! שנוכח...

שבת שלום

שיעורים פרטיים
הדרך הנכונה להצלחה...
מתמטיקה - אנגלית
לכל הגילאים

- העברת שיעורים ע"י מורים מקצועיים
- עזרה בשיעורי בית
- הכנה מקיפה למבחנים
- מרתונים לבחינות בגרות
- יחס אישי והתקדמות מובטחת

אם אתה באמת רוצה להצליח התקשר/י אלי עכשיו:

רן: 054-2100442

נשיתי ונזכרתי?

שנותן רוגע ויישוב הדעת לאדם וכן להיפך, השלווה והשלמות מביאה אותו לשכלל גם את תכונות הנפש האלו. אך כאשר האדם או החברה נמצאים במצבים לא אידיאליים, כשצרות פוקדות אותם, אסונות מטרידים את מנוחתם ואין להם אף רגע של שלווה, החברה מתעסקת רק בצדדים הטכניים של החיים, בדברים שנוגעים להישרדותו הבסיסית ביותר של האדם. כל דאגותיהם מופנות אל קיום פיזי, ולמי בכלל יש זמן לחשוב על מצעים תואמים ותחריט עץ למיטה? העיקר לדאוג למשהו ללחם לאכול ובגד ללבוש. היחס של החברה אל רגשות היופי והאסתטיקה מעידה בעצם עד כמה היא נמצאת במציאות אידיאלית מבחינתה או לא. כשעם ישראל יצא לגלות, נשתכחו ממנו תכונות היופי וההדר. הוא עבר לפאזה של שימור ללא שיפור, להגן על מה שעוד שרד בלי להיפתח ולהשתכלל. חייו היהודיים של עם ישראל נעשים שפלים, אפורים ונוקשים.

ניתן היה לראות זאת בתדמית של הקהילות היהודיות ובבתי הכנסת שלהם במהלך אלפיים שנות גלות. אלא שבדורות האחרונים, יש לפתע התעוררות אחרת. ליהודים נמאס לראות עצמם נרדפים, נמאס להם ללבוש בגדים פשוטים, נמאס להם לגור בצריפים. הם מחפשים חיים צבעוניים של פאר והדר, מה שקרוי בפי כל: "לחיות קצת". אלא, מסביר הרב קוק, כל עוד עם ישראל עדיין בגלות, כל הנטייה הזאת אל היופי באה ממקור זר. היהודים מתלהבים מהיוקרה האירופאית, מהחלום האמריקאי. הם מנסים להעתיק לעצמם הצלחה של אחרים. הרדיפה אחרי הנוי והאסתטיקה בכל תחומי החיים היא חיצונית לגמרי, ובגלל זה היא קורסת והורסת איתה חיים שלמים של סלבריטאים,

פוליטיקאים ושלל המעריצים שנוהרים אחריהם. כל עוד עם ישראל אינו חי בארצו ואינו בתהליך של גאולה אמיתית, השאיפה לחיי פאר והדר היא ילדותית והורסת כל חלקה טובה. רק כשעם ישראל נמצא במהלך של גאולה, והחשק ליופי בא לו בצורה טבעית, לא כי הוא ראה זאת בדשא של השכן, אלא כי הנפש שלו דורשת מיטה נאה, וכלי מיטה נאים, רק אז הדרישה היא נכונה ותחזיק מעמד לדורות. ברוך ה' אנחנו יכולים להתעודד בימי בין המצרים האלו מכך שאנחנו חיים בדר של גאולה. הימים האלו מזכירים לנו שהגאולה הזו עדיין איננה שלמה, אך אחת מבין הופעותיה היא השאיפה ליופי ואסתטיקה פנימיים הטבעיים גם לאנשי תורה. הנה אנחנו נוכחים לדעת שאכן יש מקום חיובי מאד לחיים של פאר והדר בעם ישראל, אלא שלרוב, קשה לנו להחליט אם הכמיהה שלנו לחיים של עושר ויופי, באים מתוך רצון פנימי ועמוק או חיקוי חיצוני וזול. לכן חשוב מאוד לשקול כל החלטה כזו ולבחון אותה באמות מידה כנות. ותמיד לזכור – היופי האמיתי והנצחי הוא רק היופי שמגיע מבפנים החוצה.

רבות דובר וסופר על קלקוליה של התרבות המערבית הספוגה באושיותיה של החברה הישראלית. כל הרדיפה אחרי הכבוד והיופי החיצוני מוליכה רבים מאתנו שולל, עד כדי כך שהם מעצבים אצלנו לפעמים השקפות מעוותות כלפי המציאות. בנות נתונות לחסדי צו האופנה, בחורים מוכנים לצאת רק עם דוגמניות, בעלי בתים שמחליפים כל שנה את הרכב, נשים שמשתדלות לנקר את עיניהם של האורחים בעיצוב הסלון.

בלי לשים לב אנחנו מושפעים מתרבות זו, גם אם על פני השטח אנחנו סולדים ממנה ולא מעודדים אותה.

אבל כל זה ברור וידוע, השאלה הגדולה היא - האם הכל שלילי? האם אין מקום ליופי והדר בחייהם של אנשים הרוצים ללכת בדרכי התורה? האם נועדנו לחיים שלמים של שפלות, קטנות וצמצום, וכל רצון ושאיפה להופעה הולמת היא בהכרח השפעה שלילית מבחוץ?

אנחנו נמצאים בעיצומם

של ימי בין המצרים, ימים שאנחנו מצווים להמעיט בהם בשמחה, התחדשות ויופי. במגילת איכה, המספרת על חורבנה של ירושלים וכנסת ישראל, נאמר הביטוי "נשיתי טובה". כאשר החל חורבנו של עם ישראל והוא יצא לגלות, נשתכחה ממנו טובה מסוימת שהייתה קיימת אצלו בעודו בארץ. מהי אותה טובה? בפרק שני של מסכת שבת האמוראים נחלקים בפירוש אותה טובה. ר' יצחק נפתא טוען, שאותה טובה הייתה "מיטה נאה וכלים נאים שעליה". נשמע קצת מוגזם, לא? האומה הישראלית מקוננת על מר גורלה בגלות, וזה מה שחסר לה? ספפה? כמה כריות שישברו את הגוון העז של המצעים? יש לשים לב – לא חסרה מיטה, רק חסרה מיטה נאה. זאת הצרה הגדולה!:

כהרגלו בקודש, הרב קוק בעין איה מסביר את הרעיון הגדול שעומד מאחורי דבריו של ר' יצחק. אדם או חברה הנמצאים במצב מתוקן, שואפים באופן טבעי להתנהלות מסודרת ואסתטית. כשאדם מצליח במעשיו והוא משתכלל ומתפתח, באופן אוטומטי הוא דורש להוסיף לעצמו יופי לחיים. לגור בבית יותר יפה, מכונית יותר נאה וכו'. ואכן כך גם נכתב במסכת ברכות: "שלשה מרחיבין דעתו של אדם. אלו הן: דירה נאה ואישה נאה וכלים נאים." יש ביופי ובסדר משהו

ערב מושלם במחיר מצחיק

מקרן HD להשכרה כולל מסך ענק

לחויית צפייה עם חברים ומשפחה להקרנת מצגות באירועים וימי הולדת להקרנה בערבי קריוקי

מתחבר בקלות למכשירי מדיה, ללא צורך בתפעול!..

150 ש"ח בלבד
052-4261964

לשי וליאת היקרים!

מזל טוב לרגל הפיכתכם לאבא ואמא!

בטוחים שהילד רק הרויח!

אוהבים

לשם שמים'

הלכות בין המצרים / ברכת 'שהחינו'

א. אף ביי באב אין לברך שהחינו, אמנם כאשר צום תשעה באב נדחה ליום ראשון [כמו בשנה זו], מותר לברך שהחינו למחרתו, ביי"א אב. (כה"ח תקנא, רח)

ב. ילד קטן, שמבין קצת, אך אינו מבחין בהבדל בין ימים אלו לשאר ימות השנה, ורוצה לאכול פרי חדש, מותר לתת לו, ויברך שהחינו. (שם ריב)

החכם אומר
הריני לומד
שתי הלכות
היום ושתיים
למחר עד
שאני לומד
את כל
התורה
כולה

(ויקרא רבה)

היכוני... המישי-ז' אב. ערב נשים ענק- מיוחד בשבדיד!!! פרטים בהמשך...

לקראת שבת

יום שישי-

בשעה 18:30

קבלת שבת

ותפילת ערבית חגיגית

ברוב עם,

בקבר התנא האלוקי

רבן-גמליאל

ארצון לשם-שמים בעיר

שמח להמחיןכם ל

שבת קהילה יבנאית

בשבת הבאה - שבת פרשת 'מטות מסעי' - ה' אב 7/01

דווקא בימים אלו

בהם ניראה כי כל אדם לעצמו ולכיסו

ניכא לשבת בונשא

"חיים של שלוחות"

בשבת נאכל נתרומם

ניכא עם אנשים שונים

המקדישים את חייהם למען הכלל

ערב שבת

22:15-

סיפורו האישי והמרגש,

של תושב גוש-קטיף לשעבר

הרב מוטה גרינבלט

שיספר על החיים בגוש והחיים

אחרי, על ההתמודדות

החדשה והרצון

להמשיך ולתרום

למרות הכל

בבית הכנסת בוכריץ

נשמח לפאוס את כולכם,

באירועים השונים

לשבת של אדולה וזמיתה

שבת בצהריים

17:30

פאנל בנושא השבת

עם מכובדים שונים התורמים לחברה

בדרכים שונות

מיד אח"כ

ס.שלישית חגיגית המונית!

(ס.שלישית - בהרשמה מראש

למספר: 050-4531228)

בבית הכנסת בוכריץ

בהשגחת הרבנות יבנה

תבליני א.א.

ת ב ל י נ י א א

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה,

סלוק, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

בס"ד

לפי שמי